

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Απόφασης 963/2016

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Τμήμα 15 Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ερωτόκριτο Ερωτοκρίτου, Πρόεδρο Εφετών, Κυριάκο Φώσκοιο, Εφέτη, Ηλία Γιαρένη, Εφέτη - Εισηγητή και από τη Γραμματέα Ελένη Καρρά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7 Ιανουαρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ :...

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ : ..., η οποία εκπροσωπήθηκε με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο της Βασίλειο Σωτηρόπουλο.

Η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη, με την από 31-5-2010 αγωγή της προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (διαδικασία διαφορών που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές) που έχει κατατεθεί στη Γραμματεία του Δικαστηρίου εκείνου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ...../9-6-2010 και στρέφεται εναντίον των εναγόμενων και ήδη εκκαλούντων, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εξέδωσε την οριστική απόφασή του με τον αριθμό 5003/2013, με την οποία δέχθηκε την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι εναγόμενοι και ήδη εκκαλούντες με την από 20-5-2014 έφεσή τους προς το Δικαστήριο τούτο που έχει κατατεθεί στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ..../21-5-2014 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης αυτής.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε.

Η πληρεξούσια Δικηγόρος των εκκαλούντων αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε. Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος της εφεσίβλητης κατέθεσε εμπρόθεσμα τις έγγραφες προτάσεις της και παραστάθηκε με δήλωση κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση εναντίον της οριστικής απόφασης με τον αριθμό 5003/2013 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε κατά τη διαδικασία των διαφορών που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές την αγωγή της εφεσίβλητης εναντίον

των εκκαλούντων για την προστασία του δικαιώματός της στην προσωπικότητα από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων που εκτίθεται στην αγωγή, την οποία -αγωγή- δέχθηκε ως βάσιμη κατ'ουσίαν, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 παρ. 1, παρ. 2 και παρ. 4, 496, 511, 513 παρ. 1 εδ. β, 516, 517 και 518 παρ. 2 του ΚΠολΔ), δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν επικαλούνται πως έχει λάβει χώρα η επίδοση της εκκαλούμενης απόφασης, ούτε άλλωστε αποδεικνύεται τούτο από τα έγγραφα που νομότυπα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, ενώ επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάχθηκε για την άσκηση του ένδικου μέσου της έφεσης, το παράβολο ποσού 200 ευρώ, το οποίο προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 4 του ΚΠολΔ, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του νόμου 4055/2012, με έναρξη ισχύος αυτού από τις 2-4-2012 [βλ. τα παράβολα, σειράς Α', με τους αριθμούς ..... και ..... (παράβολα ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., αξίας 60 ευρώ το καθένα), ... και ..... (παράβολα Δημοσίου, αξίας 40 ευρώ το καθένα)]. Είναι, επομένως, παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί, κατά την ίδια διαδικασία, για να κριθεί ως προς το παραδεκτό, τη νομική και την ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

Η ενάγουσα-εφεσίβλητη άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών την από 31-5-2010 αγωγή της (αριθμός έκθεσης κατάθεσης .../9-6-2010) εναντίον των εναγομένων-εκκαλούντων, με την οποία ισχυρίστηκε ότι στην κυριακάτικη εφημερίδα πανελλήνιας κυκλοφορίας με τον τίτλο ".....", η οποία εκδίδεται από την πρώτη εναγομένη και συγκεκριμένα στο φύλλο αυτής "..." με τον αριθμό ... που κυκλοφόρησε στην Αθήνα στις 30-1-2010, αλλά φέρει ημερομηνία κυκλοφορίας 31-1-2010, δημοσιεύθηκε άρθρο που επιμελήθηκαν και συνέταξαν ο δεύτερος και η τρίτη από τους εναγομένους και το οποίο αναφερόταν στο πρόσωπό της, σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται ειδικότερα στην αγωγή, καθώς επίσης -δημοσιεύθηκαν- και πέντε φωτογραφίες της ενάγουσας χωρίς τη συγκατάθεσή της, ενώ επίσης έλαβε χώρα και η ανάρτηση του δημοσιεύματος και των φωτογραφιών στην ιστοσελίδα της πρώτης εναγομένης στο διαδίκτυο. Ότι οι εναγόμενοι, ενεργώντας με τον τρόπο που εκτίθεται ειδικότερα στην αγωγή, προσέβαλαν παράνομα και υπαίτια το δικαίωμα της ενάγουσας στην προσωπικότητά της, δεδομένου ότι ισχυρίστηκαν σε βάρος της ενάγουσας γεγονότα που μπορούν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψή της, τα οποία ήταν ψευδή και οι εναγόμενοι γνώριζαν ότι αυτά ήταν ψευδή, ενώ παραβίασαν επίσης και τις διατάξεις του νόμου για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προσέβαλαν ακόμη το δικαίωμά της στη δική της εικόνα, ως επιμέρους έκφανση του δικαιώματός της στην προσωπικότητα. Με βάση το ιστορικό αυτό, η ενάγουσα ζήτησε, όπως το αίτημα της αγωγής περιορίστηκε με τις έγγραφες προτάσεις της και με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου Δικηγόρου της στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου κατά τη συζήτηση της αγωγής, η οποία -δήλωση-καταχωρίστηκε στα ταυτάρια με την εκκαλούμενη απόφαση

πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου εκείνου, α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, εις ολόκληρον καθέναν από αυτούς, να καταβάλουν στην ενάγουσα, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την παράνομη και υπαίτια προσβολή του δικαιώματός της στην προσωπικότητα, το ποσό των 30.000 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, β) να διαταχθεί η καταχώριση αα) περίληψης της απόφασης και ββ) είδησης για την καταδίκη της εφημερίδας, με έξοδα των εναγομένων, μέσα σε πλαίσιο και στην ίδια θέση, στην οποία καταχωρίστηκε το epilήψιμο δημοσίευμα και στην οποία -καταχώριση- να συμπεριλαμβάνεται το όνομα της ενάγουσας, ως του προσώπου εκείνου που εθίγη από το δημοσίευμα, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την επίδοση στους εναγόμενους της τελεσίδικης απόφασης, γ) να καθοριστεί χρηματική ποινή, ποσού 3.000 ευρώ, για κάθε ημέρα καθυστέρησης στη δημοσίευση της απόφασης στην εφημερίδα, δ) να απαγγελθεί σε βάρος του δεύτερου και της τρίτης από τους εναγομένους προσωπική κράτηση, διάρκειας έξι μηνών, ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης που θα εκδοθεί, ε) να υποχρεωθεί η πρώτη εναγομένη να άρει την προσβολή του δικαιώματος της ενάγουσας στην προσωπικότητα που διαρκεί και τελείται με την ηλεκτρονική δημοσίευση του δημοσιεύματος στην ιστοσελίδα της στο διαδίκτυο (...), να υποχρεωθεί η πρώτη εναγομένη να παραλείπει την προσβολή αυτή στο μέλλον και να καταδικαστεί σε χρηματική ποινή, ποσού 3.000 ευρώ, για κάθε ημέρα καθυστέρησης στη συμμόρφωσή της προς τη σχετική διάταξη της απόφασης που θα εκδοθεί, στ) να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και ζ) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στα δικαστικά της έξοδα. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο δίκασε κατ'αντιμωλίαν των διαδίκων την αγωγή αυτή κατά την ειδική διαδικασία των διαφορών που αφορούν σε προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, με την απόφασή του με τον αριθμό 5003/2013 δέχθηκε την αγωγή ως ορισμένη και νόμιμη, στη συνέχεια δε ως βάσιμη και κατ'ουσίαν, όπως εκτίθεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης εκείνης. Οι εναγόμενοι άσκησαν στο Δικαστήριο τούτο την από 20-5-2014 έφεσή τους (αριθμός έκθεσης κατάθεσης .../21-5- 2014) εναντίον της ενάγουσας, με την οποία ζητούν, για τους λόγους που εκτίθενται ειδικότερα σ'αυτήν και ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, να εξαφανιστεί η προαναφερόμενη απόφαση του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και στη συνέχεια να απορριφθεί η αγωγή στο σύνολό της.

Με το προαναφερόμενο ιστορικό και τα αιτήματα, η αγωγή κρίνεται επαρκώς ορισμένη, αφού επαρκώς περιγράφονται τα πραγματικά περιστατικά που συγκροτούν την έννομη σχέση της αδικοπραξίας (παράνομη και υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας της εφεσίβλητης από τη συμπεριφορά των εκκαλούντων που εκτίθεται ειδικότερα στην αγωγή), ως προς τα αντικειμενικά και τα υποκειμενικά στοιχεία του πραγματικού της αδικοπραξίας, στην οποία φέρονται ότι

μετέχουν οι διάδικοι, ως δικαιούχος η εφεσίβλητη και ως υπόχρεοι οι εκκαλούντες, από την οποία - έννομη σχέση- απορρέουν οι ένδικες αξιώσεις εξαιτίας της μη περιουσιακής ζημίας που προκλήθηκε στην εφεσίβλητη και η οποία -ζημία- συνδέεται αιτιωδώς με το νόμιμο λόγο ευθύνης (την παράνομη και υπαίτια προσβολή της προσωπικότητας της εφεσίβλητης από την πλευρά των εκκαλούντων), σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται στην αγωγή, τα οποία θεμελιώνουν αυτή σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από την εφεσίβλητη εναντίον των εκκαλούντων. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφαση έκρινε ορισμένη την αγωγή, δεν έσφαλε στην ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου, αλλά ορθά έκρινε. Συνακόλουθα, οι σχετικοί (τρίτος και τέταρτος) λόγοι της έφεσης, με τους οποίους οι εκκαλούντες υποστηρίζουν τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Από τη χωρίς όρκο κατάθεση της εφεσίβλητης και από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που εξετάστηκαν με επιμέλεια των διαδίκων στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου εκείνου και εκτιμώνται αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους και προς τις υπόλοιπες αποδείξεις, κατά το λόγο της γνώσης και το βαθμό της αξιοπιστίας της διαδίκου και κάθε μάρτυρα, από τις προσκομιζόμενες και επικαλούμενες από την εφεσίβλητη ένορκες βεβαιώσεις με τους αριθμούς .../19-7-2010, .../21-2-2012 και .../21- 2-2012 των μαρτύρων απόδειξης που δόθηκαν στη Συμβολαιογράφο Αθηνών ..... , στον Ειρηνοδίκη Αθηνών και στον Ειρηνοδίκη Σάμου, αντίστοιχα, και λήφθηκαν μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση των εκκαλούντων, από τις φωτογραφίες που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητείται, και από όλα, χωρίς εξαίρεση, τα έγγραφα που νομότυπα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδεικνύονται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η εφεσίβλητη, η οποία έχει γεννηθεί το έτος 1981, μετά την ολοκλήρωση των σπουδών της στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση εισήχθη το έτος 1998 μέσω πανελλήνιων εισαγωγικών εξετάσεων στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας, από την οποία -σχολή- αποφοίτησε το έτος 2002 και από τότε υπηρέτησε ως Αξιωματικός σε διάφορες υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ από τις 16-9-2008 υπηρετούσε, με το βαθμό της Αστυνόμου Β', στο 3° Τμήμα Στρατηγικής Ανάλυσης Στοιχείων Εγκληματικότητας της Υποδιεύθυνσης Εσωτερικών Αειτουργιών της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής. Τις μεσημβρινές ώρες της 30ής-1-2010, ημέρα της εβδομάδας Σάββατο, το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας εξέδωσε δελτίο τύπου, με το ακόλουθο περιεχόμενο : *«Με απόφαση του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας τέθηκε σε διαθεσιμότητα γυναίκα Αστυνόμος Β', που υπηρετεί σε υπηρεσία της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής και παράλληλα διατάχθηκε Ένορκη Διοικητική Εξέταση σε βάρος της. Ειδικότερα, στο πλαίσιο έρευνας από τη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων σε*

συνεργασία με τη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, εντοπίστηκε σε ιστότοπο κοινωνικής δικτύωσης (στο διαδίκτυο), να διατηρεί προσωπικό λογαριασμό (με ψευδώνυμο και ελεύθερη πρόσβαση), με φωτογραφίες της, που την απεικονίζουν σε στάσεις, με ιδιαίτερα αναξιοπρεπή και ανάξια συμπεριφορά για την ιδιότητά της». Το πρόσωπο αυτό ήταν η εφεσίβλητη. Μετά την έκδοση του προαναφερόμενου δελτίου τύπου έλαβε χώρα ευρεία διάδοση της είδησης αυτής στο διαδίκτυο με δημοσιεύματα σε ιστοσελίδες και ιστολόγια ειδησεογραφικού περιεχομένου, τα οποία αναπαρήγαγαν κατά βάση το δελτίο τύπου του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας. Ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες, οι οποίοι είναι δημοσιογράφοι, ήδη πριν από την έκδοση του δελτίου τύπου είχαν καταστεί δέκτες εκτενούς πληροφόρησης από αστυνομικούς υπαλλήλους, τους οποίους οι εκκαλούντες δεν κατονομάζουν, πλην όμως είναι πρόδηλο ότι τα πρόσωπα αυτά υπηρετούσαν σε κάποια από τις προαναφερόμενες υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, σχετικά με το γεγονός που περιγράφεται στο δελτίο τύπου, αλλά και με τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας της εφεσίβλητης και επίσης οι εκκαλούντες είχαν εφοδιαστεί από τους υπαλλήλους αυτούς και με τις φωτογραφίες, για τις οποίες θα γίνει λόγος ειδικότερα στη συνέχεια. Με βάση τα στοιχεία αυτά που είχαν περιέλθει σε γνώση τους και χωρίς να προβούν οι εκκαλούντες σε δημοσιογραφική έρευνα πρωτογενούς χαρακτήρα, αλλά αρκούμενοι στη διαρροή ακριτομυθιών από θύλακες της Ελληνικής Αστυνομίας που επιδιώκουν τη σύναψη και προαγωγή προνομιακής σχέσης με τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, προέβησαν στη σύνταξη άρθρου, το οποίο δημοσιεύθηκε στην κυριακάτικη εφημερίδα πανελλήνιας κυκλοφορίας με τον τίτλο «.....», η οποία εκδίδεται από την πρώτη εκκαλούσα και συγκεκριμένα στο φύλλο αυτής με τον αριθμό ... που κυκλοφόρησε στην Αθήνα την Κυριακή ... . Ειδικότερα, στο εξώφυλλο του φύλλου αυτού και στο μέσο του κάτω μέρους δημοσιεύθηκε φωτογραφία της εφεσίβλητης, διαστάσεων 9 εκατοστών X 7 εκατοστών, στην οποία -φωτογραφία- αυτή απεικονιζόταν να έχει θέσει το δεξί της χέρι στον αριστερό γλουτό άλλης γυναίκας και το αριστερό της χέρι γύρω από τη μέση της γυναίκας εκείνης, η οποία είχε λυγισμένο το αριστερό της πόδι, είχε θέσει το δεξί της χέρι γύρω από τους ώμους της εφεσίβλητης, φορούσε δικτυωτό καλσόν και στενό κοντό φόρεμα, επίσης δε η εφεσίβλητη άγγιζε με την άκρη της γλώσσας την αρχή του στήθους της άλλης γυναίκας, ενώ τα μάτια των προσώπων και των δύο γυναικών καλύπτονταν από μωσαϊκό. Δίπλα στη φωτογραφία και σε μαύρο φόντο είχε τεθεί ο τίτλος, αποτελούμενος από κεφαλαία γράμματα ανοιχτού γκριζου χρώματος, «.....» και κάτω από αυτόν είχε τεθεί, με πεζά γράμματα λευκού χρώματος και μεγαλύτερης γραμματοσειράς, ο διευκρινιστικός τίτλος «Το πρωί Αστυνόμος Α` το βράδυ χορεύτρια σε .....» και κάτω από αυτόν (διευκρινιστικό τίτλο) με κεφαλαία γράμματα μικρότερης γραμματοσειράς και μέσα σε πλαίσιο κόκκινου χρώματος αναγράφονταν οι λέξεις «.....» και ακολουθούσε η παραπομπή στις σελίδες .. , τις οποίες, στο σύνολό τους, κάλυπτε το δημοσίευμα που συνέταξαν ο

δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες. Τα 2/3 της σελίδας με τον αριθμό ... καλύπτονταν από τρεις φωτογραφίες της εφεσίβλητης, κάτω από τις οποίες είχε τεθεί, με κεφαλαία γράμματα γκριζου χρώματος και μεγάλης γραμματοσειράς, ο κεντρικός τίτλος του άρθρου "....." και κάτω από αυτόν ακολουθούσε υπότιτλος με πεζά γράμματα μικρότερης γραμματοσειράς και με τονισμένες με έντονη γραφή τις δύο πρώτες λέξεις αυτού «Η αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ. βγάζει το πηλήκιο με το εθνόσημο, φοράει ολόσωμο βινίλ, σχισμένα καλσόν, παίρνει μαστίγιο και χειροπέδες και μετατρέπεται σε ιέρεια του σαδομαζοχισμού στις μπάρες kinky κλαμπ της Αθήνας», αριστερά από τον οποίο (υπότιτλο) είχε τεθεί μέσα σε πλαίσιο πορτοκαλί χρώματος η φωτογραφία μάσκας προσώπου με αυτιά που κάλυπτε ολόκληρο το κεφάλι, άφηνε ελεύθερη μόνο την περιοχή των ματιών και του στόματος, ήταν μαύρου χρώματος και κατασκευασμένη από δέρμα, ενώ στο κάτω δεξιό άκρο της σελίδας αυτής ξεκινούσε το κείμενο του άρθρου. Το μισό της σελίδας με τον αριθμό ... και ειδικότερα το αριστερό μισό της σελίδας με εξαίρεση το κάτω αριστερό μέρος, στο οποίο συνεχιζόταν το κείμενο του άρθρου που είχε ξεκινήσει από το κάτω δεξιό άκρο της σελίδας με τον αριθμό ... , καλυπτόταν από τέταρτη φωτογραφία της εφεσίβλητης, ενώ δίπλα στη φωτογραφία αυτή είχε τεθεί και άλλη (πέμπτη) φωτογραφία της ίδιας, μικρότερου μεγέθους, πάνω από την οποία (πέμπτη φωτογραφία) είχε τεθεί ο ενδιάμεσος τίτλος με πεζά γράμματα και με τονισμένες με έντονη γραφή τις δύο πρώτες λέξεις αυτού, «Πλούσιο φωτογραφικό υλικό αλλά και σχόλια για τη βιτσιόζα «αγριόγατα» έχουν αναρτηθεί και σε ιστοσελίδες του Διαδικτύου με ανάλογο περιεχόμενο». Το πλήρες κείμενο του άρθρου ήταν το ακόλουθο : «Το πρωί αξιωματικός της Ασφάλειας, το βράδυ χορεύτρια σε σαδομαζοχιστικά πάρτι. Είναι η διπλή ζωή μιας αστυνόμου που υπηρετεί ως προϊσταμένη σε υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ. και έχει ως κρυφό ταλέντο να μεταμορφώνεται σε άγριο θηλυκό, να ανεβαίνει στις μπάρες περιεργων κλαμπ της Αθήνας και να δίνει το δικό της εκκεντρικό σόου. Ντυμένη με ολόσωμες βινίλ στολές, ζαρτιέρες και μαστίγια, χορεύει προκλητικά και επιδίδεται σε λεσβιακές περιπτώσεις. Κι όμως, η ξανθιά «αγριόγατα» καταφέρνει εδώ και χρόνια να κρατά κρυφή τη διπλή αμαρτωλή ζωή της. Ελάχιστοι από τους συναδέλφους της γνωρίζουν πως η αυστηρή και τυπική αστυνόμος μόλις πέσει το σκοτάδι αλλάζει χαρακτήρα και εμφάνιση. Πετά τη στολή και το πηλήκιο με το εθνόσημο και φορά ζαρτιέρες, σχισμένα καλσόν, ψηλές μπότες και καυτές στολές από βινύλιο και δαντέλα που τονίζουν τα καλλίγραμμα πόδια της και το αβυσσαλέο της ντεκολτέ. Το πρωί παίρνει διαταγές από τους ανώτατους αξιωματικούς της ΓΑΔΑ και το βράδυ δίνει ... διαταγές σε υπάκουους σκλάβους ντυμένη με δερμάτινα. Το θέμα έγινε πριν από λίγες ημέρες γνωστό στα ανώτατα κλιμάκια της Αστυνομίας και στον διευθυντή Ασφάλειας Αττικής κ. .... , ο οποίος διέταξε τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με τις καταγγελίες για την εν λόγω αστυνόμο. Όταν μιλούν όμως οι φωτογραφίες, η έρευνα είναι μάλλον περιττή...». Ακολουθούσε ο ενδιάμεσος τίτλος με κεφαλαία γράμματα έντονης γραφής «.... ...» και

το άρθρο συνέχιζε ως εξής : «Η ψηλή ξανθιά αστυνόμος με την άγρια ομορφιά και το φιδίσιο κορμί όλα τα χρόνια που υπηρετεί στην ΕΛ.ΑΣ. δεν έχει δημιουργήσει το παραμικρό πρόβλημα και δεν έχει δώσει ποτέ κανένα δικαίωμα εντός Υπηρεσίας. Γι'αυτό και έχει ήδη φτάσει στο βαθμό της αστυνόμου Α` - μάλιστα είναι υπεύθυνη μιας ολόκληρης υπηρεσίας στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αθηνών. Δεν κατέχει κάποιο υπηρεσιακό πόστο, αλλά έχει διοικητικό ρόλο, γεγονός που της επιτρέπει να έχει σταθερό ωράριο και να αποφεύγει τόσο τις νυχτερινές βάρδιες όσο και την εργασία τις αργίες και τα Σαββατοκύριακα. Όπως λένε άνθρωποι που τη γνωρίζουν, πρώτη πηγαίνει στην Υπηρεσία και τελευταία φεύγει. Φροντίζει να παρουσιάζει έναν αυστηρό χαρακτήρα και να μην έχει πολλά-πολλά με τους συναδέλφους της. Αυτό που επιδιώκει είναι να εμπνέει το σεβασμό στους υφισταμένους της. Όποιος την αντικρίζει εν ώρα εργασίας μπορεί εύκολα να συμπεράνει ότι πρόκειται για σοβαρό και αξιοπρεπές άτομο που δεν επιθυμεί να δίνει δικαιώματα και απέχει από πάσης φύσεως «πηγαδάκια» και ίντριγκες». Ακολουθούσε ο ενδιάμεσος τίτλος με κεφαλαία γράμματα έντονης γραφής «.....» και το άρθρο συνέχιζε ως εξής : «Η φράση «άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου» ταιριάζει απόλυτα με την περίπτωση της συγκεκριμένης αξιωματικού. Κανείς δεν μπορεί να καταλάβει πώς μια κυρία που είναι καθ'όλα τυπική και φορά τη στολή της Ελληνικής Αστυνομίας, τα βράδια τη βρίσκουν να απασχολείται ως στρίπτερ σε πολύ γνωστό ... .. της Αθήνας, χορεύοντας αγκαλιά με άνδρες και γυναίκες. Όπως φαίνεται και από το φωτογραφικό υλικό που αποκαλύπτει το «.....», η ξανθιά αθόρυβη αστυνομικός απολαμβάνει όσο τίποτα τη βραδινή της εργασία. Με κινήσεις και άνεση, τραγουδάει και χορεύει σε σκοτεινές μπάρες μόνη της ή μαζί με άλλους, επίσης αλλόκοτους παρτενέρ της. Αποκαλυπτική και ενδεικτική της δράσης της είναι η φωτογραφία στην οποία η ξανθιά αστυνόμος φαίνεται να φορά σφιχτό γκρι δαντελένιο κορσέ, κολάρο με μεταλλικά τρουκς στο λαιμό και πολλά βραχιόλια. Το χτένισμα των μαλλιών της θυμίζει νεοπάνκ μοντέλο της ... ή του ..., ενώ αυτό που πραγματικά σοκάρει είναι το γεγονός πως ποζάρει με άνεση στον φακό αγκαλιάζοντας και ακουμπώντας προκλητικά τη γλώσσα της στο στήθος μιας νεαρής κοπέλας με ανάλογο ντύσιμο και αξεσουάρ. Σε ένα άλλο φωτογραφικό ντοκουμέντο ο ρόλος που έχει επιλέξει είναι προφανώς αυτής της βιτσιόζας αφέντρας - αμαζόνας! Ενδεδυμένη με γκρι μαύρο σατέν κορσέ με δαντελένιες λεπτομέρειες, σατέν γραβάτα, λευκές ζαρτιέρες, μαύρο σκισμένο καλσόν, λουστρίνι ψηλοτάκουνες στρατιωτικές μπότες και δαντελωτά γάντια σαν αυτά που χρησιμοποιούσαν η βασίλισσα της ποπ Μαντόνα και η Σίντι Λόπερ στα αθάνατα video clip των 80s, δείχνει να προσπαθεί να ανέβει στην πλάτη ενός νεαρού που έχει γονατίσει και να τον... τιθασει! Ο τρόπος που χρησιμοποιεί για να «δαμάσει» τον παρτενέρ με το έντονο πράσινο μόικαν μαλλί, το κατάλευκο πρόσωπο, το έντονο κραγιόν, που παραπέμπει σε καρικατούρα του συγκροτήματος Cure, έχοντας δέσει σφιχτά το γυμνό του κορμί με κόκκινα σκοινιά, είναι άγριος και σαδιστικός : τον πιάνει από τον λαιμό πραγματοποιώντας εικονικό πνιγμό. Αν και γίνεται εύκολα

αντιληπτό ότι η αστυνόμος - αφέντρα ασκεί περισσότερη πίεση από τη φυσιολογική, ο νεαρός δεν αντιδρά και με κλειστά μάτια δείχνει να το απολαμβάνει! Πλούσιο φωτογραφικό υλικό και σχόλια από την αστυνόμο με τα άγρια γούστα έχουν αναρτηθεί και σε ιστοσελίδες του Διαδικτύου με ανάλογο περιεχόμενο. Αν και δεν αναφέρεται με το πραγματικό της όνομα, αλλά με ψευδώνυμο, οι μνημένοι ξέρουν καλά ποια κρύβεται πίσω από το κωδικοποιημένο όνομα. Εδώ και λίγες ημέρες το γνωρίζουν, όμως, και οι συνάδελφοί της ....». Επίσης, στη σελίδα με τον αριθμό ... και δίπλα στη μεγάλη φωτογραφία υπήρχε άλλο μικρότερο άρθρο αναφορικά με το θέμα, το οποίο είχαν επίσης συντάξει ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες, είχε τεθεί σε μωβ φόντο, έφερε τον τίτλο, με κεφαλαία γράμματα, μεγάλης γραμματοσειράς, γκρι (οι δύο πρώτες λέξεις) και μαύρου χρώματος (το αρκτικόλεξο) «.....» και ακολουθούσε ο υπότιτλος, με πεζά γράμματα κόκκινου χρώματος και με τονισμένες με έντονη γραφή τις δύο πρώτες λέξεις, «Τίθεται μόνο ζήτημα ηθικής, αφού η αστυνόμος δεν αποκομίζει οικονομικά οφέλη», το κείμενο δε του άρθρου ήταν το ακόλουθο : «Σιγή στα ανώτατα κλιμάκια της Αστυνομίας για το θέμα της αστυνόμου Α` που τα βράδια μεταμορφώνεται σε αγριόγατα και επιδίδεται σε σαδομαζοχιστικούς χορούς σε μαγαζιά της Αθήνας. Καλά πληροφορημένες πηγές αναφέρουν πως από τη στιγμή που η ίδια στην υπηρεσία της είναι τυπική και δεν αποκομίζει οικονομικό όφελος από τις καυτές εμφανίσεις της στα πάρτι, το θέμα είναι κυρίως ηθικό. Η εικόνα μιας αστυνομικού -και μάλιστα με το βαθμό της Αστυνόμου Α`- να ντύνεται προκλητικά, να ανεβαίνει στις μπάρες και να πραγματοποιεί αισθησιακά σώου με παρτενέρ ημίγυμνους άνδρες και γυναίκες, βλάπτει σοβαρά την εικόνα της Ελληνικής Αστυνομίας. Στο παρελθόν, μια ανάλογη περίπτωση με πρωταγωνιστή νεαρό αστυνομικό που πιάστηκε να εργάζεται σε νυχτερινά καταστήματα ως... οδήγησε σε μετάθεσή του, ενώ ίδια κατάληξη είχε και ένας ταξίαρχος του Στρατού, ο οποίος είχε φωτογραφηθεί φορώντας στρινγκ ...». Σε ό,τι αφορά τις πέντε φωτογραφίες που πλαισιώνουν, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, το κείμενο του δημοσιεύματος, είναι απαραίτητο να επισημανθούν τα ακόλουθα : Η πρώτη, από τα αριστερά προς τα δεξιά, φωτογραφία στη σελίδα με τον αριθμό ... απεικόνιζε την εφεσίβλητη από το κεφάλι μέχρι το ύψος των γοφών, με τα μάτια του προσώπου της καλυμμένα από μωσαϊκό, ενώ κάτω από τη φωτογραφία υπήρχε η ακόλουθη επεξήγηση : «... ..» ποζάρει στον φακό με πολλά υποσχόμενο βλέμμα, το οποίο τονίζουν οι ροζ βλεφαρίδες, τα ιδίου χρώματος δαντελένια γάντια, ο σταυρός και το αβυσσαλέο της ντεκολτέ». Η μεσαία φωτογραφία της ίδιας σελίδας ήταν η φωτογραφία του εξωφύλλου, με μόνη διαφορά ότι ήταν μεγαλύτερου σχήματος (ήταν σχεδόν ολόσωμη), ενώ κάτω από τη φωτογραφία υπήρχε η ακόλουθη επεξήγηση : «.....ποζάρει με άνεση στον φακό, αγκαλιάζοντας και ακουμπώντας προκλητικά τη γλώσσα της στο στήθος μιας νεαρής κοπέλας με ανάλογο ντύσιμο και αξεσουάρ». Η τρίτη κατά σειρά φωτογραφία απεικόνιζε την εφεσίβλητη, μέρος του προσώπου της οποίας ήταν καλυμμένο από μωσαϊκό, μπροστά από μικρόφωνο

τοποθετημένο σε βάση, με λυγισμένο στον αέρα το δεξί της χέρι σε ορθή γωνία, η οποία φορούσε κορμάκι με τιράντες και πάνω από αυτό λευκή γραβάτα, μαύρο πυκνής ύφανσης καλσόν εν μέρει σκισμένο και πάνω από αυτό ζαρτιέρες και λευκές καλτσοδέτες πάνω από το γόνατο, μαύρες γυαλιστερές (λουστρίνι) μπότες που ξεκινούσαν λίγο κάτω από το γόνατο και κατέληγαν σε ενιαίο χοντρό τακούνι-πλατφόρμα, καθώς και λευκά δαντελένια γάντια, ενώ πίσω από την εφεσίβλητη διακρινόταν στη φωτογραφία άλλο άτομο που έπαιζε μουσικό όργανο (ηλεκτρική κιθάρα ή ηλεκτρικό μπάσο), όπως επίσης και άλλα μουσικά όργανα, μικρόφωνο και ηχεία, ενώ κάτω από τη φωτογραφία υπήρχε η ακόλουθη επεξήγηση : «ΕΝΑ ΠΙΟ hardcore στιγμιότυπο με δαντελένιο κορσέ, σατέν γραβάτα, ζαρτιέρες και λουστρίνι μιλιτέρ μπότες». Στη μεγάλη δε φωτογραφία της επόμενης σελίδας απεικονιζόταν η εφεσίβλητη με την αμφίεση της προηγούμενης φωτογραφίας που περιγράφεται προηγουμένως, ελαφρώς σκυμμένη προς τα εμπρός, να έχει θέσει τα χέρια της γύρω από το λαιμό σκυμμένου ή γονατιστού άνδρα με βαμμένα πράσινα μαλλιά και μακιγιάζ και δεμένου στον κορμό του με κόκκινη κορδέλα, με τα μάτια του προσώπου και των δύο αυτών προσώπων καλυμμένα από μωσαϊκό, ενώ στο πάνω δεξιό μέρος της φωτογραφίας υπήρχε η ακόλουθη επεξήγηση : « «ΔΑΜΑΖΟΝΤΑΣ» ΣΑΝ βιτσιόζα αμαζόνα τον παρτενέρ με το έντονο πράσινο μόικαν μαλλί και το κατάλευκο πρόσωπο, ο οποίος με κλειστά τα μάτια δείχνει να το απολαμβάνει!». Τέλος, στην επόμενη φωτογραφία της ίδιας σελίδας απεικονίζονταν τέσσερα πρόσωπα από το κεφάλι μέχρι το ύψος του στήθους να ποζάρουν στο φακό, μεταξύ των οποίων συγκαταλεγόταν η εφεσίβλητη, με τα μάτια του προσώπου και των τεσσάρων αυτών προσώπων καλυμμένα από μωσαϊκό, ενώ στο πάνω αριστερό μέρος της φωτογραφίας υπήρχε η ακόλουθη επεξήγηση «ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ φωτογραφίες με θαμώνες του καταστήματος». Όλα τα προαναφερόμενα (δημοσίευμα, τίτλοι, υπέρτιτλοι, υπότιτλοι, φωτογραφίες, επεξηγήσεις κ.λπ.) αναρτήθηκαν και στην ιστοσελίδα της εφημερίδας αυτής που ανήκει στην κυριότητα της πρώτης εκκαλούσας (ιστοσελίδα με τον τίτλο «.....») σε ηλεκτρονική μορφή. Περαιτέρω, από την προσήκουσα αξιολόγηση και την ορθή εκτίμηση όλων, χωρίς εξαίρεση, των αποδεικτικών μέσων που μνημονεύονται προηγουμένως στο σκεπτικό της απόφασης αυτής, προκύπτει ότι η εφεσίβλητη διατηρούσε λογαριασμό με ψευδώνυμο στο διαδίκτυο σε δύο ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης και συγκεκριμένα αφενός μεν στην ιστοσελίδα Facebook, ο οποίος -λογαριασμός- όμως ήταν κλειδωμένος και τα περιεχόμενα σε αυτά στοιχεία, μεταξύ των οποίων και φωτογραφίες που είχαν αναρτηθεί από την εφεσίβλητη, ήταν προσβάσιμα μόνο σε εκείνα τα πρόσωπα που η εφεσίβλητη είχε κατόπιν σχετικού αιτήματός τους αποδεχθεί ως φίλους της και τους επέτρεπε την πρόσβαση στα στοιχεία που η ίδια είχε αναρτήσει στο προφίλ της, αφετέρου δε στην ιστοσελίδα ..... με το ψευδώνυμο ..... στον οποίο -λογαριασμό- είχε αναρτήσει φωτογραφίες της, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται εκείνες που δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα, οι οποίες ήταν ελεύθερα

προσβάσιμες σε οποιονδήποτε χρήστη του πιο πάνω αναφερόμενου ιστοτόπου κοινωνικής δικτύωσης, δεδομένου ότι το προφίλ της εφεσίβλητης δεν ήταν κλειδωμένο. Αποδεικνύεται ακόμη ότι η εφεσίβλητη ήδη από την περίοδο της εφηβείας της ασχολούταν με το είδος της μουσικής που καλείται gothic, ενώ το έτος 2006 συμμετείχε ως ερασιτέχνης ερμηνεύτρια με το ψευδώνυμο ... στο ερασιτεχνικό μουσικό συγκρότημα του είδους αυτού μουσικής με τον τίτλο ... , το οποίο είχε ορισμένες, αριθμητικά περιορισμένες, δημόσιες εμφανίσεις και παραστάσεις, χωρίς κανένα από τα μέλη του συγκροτήματος να λάβει αμοιβή για τη συμμετοχή του σε αυτές. Η εφεσίβλητη, λοιπόν, ερμήνευσε μουσικές συνθέσεις του τριμελούς αυτού μουσικού συγκροτήματος, στη μουσική σκηνή (...) με τον τίτλο ... που βρίσκεται στην περιοχή των Εξαρχείων, κατά τη διάρκεια δε των δημόσιων αυτών εμφανίσεων και μουσικών παραστάσεων λήφθηκαν οι περισσότερες από τις φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα. Το συγκρότημα αυτό περί το έτος 2007, δηλαδή μετά την παρέλευση ενός έτους περίπου από τη σύστασή του, διαλύθηκε. Η εφεσίβλητη κατά τον ελεύθερο χρόνο της σύχναζε, τόσο κατά το χρονικό διάστημα που το συγκρότημα αυτό υφίστατο, όσο και μετά από αυτό, στο προαναφερόμενο κατάστημα (...), όπως επίσης και σε άλλα, το πρόγραμμα των οποίων ήταν κατά κύριο λόγο προσανατολισμένο στο είδος αυτό της μουσικής (gothic). Τόσο κατά την ερασιτεχνική καλλιτεχνική της δραστηριότητα, όσο και κατά τη διασκέδασή της σε καταστήματα, στα οποία εκτελούνταν δημόσια αυτού του είδους η μουσική, η εφεσίβλητη ήταν ιδιαίτερα προσεκτική στις κοινωνικές και φιλικές επαφές της και δεν αποκάλυπτε τα στοιχεία ταυτότητάς της, ούτε την ιδιότητά της ως αστυνομικού υπαλλήλου. Στις αρχές του έτους 2007, στην εφεσίβλητη ανατέθηκε από προϊσταμένους της αξιωματικούς της Ελληνικής Αστυνομίας ειδική υπηρεσία στην περιοχή των Εξαρχείων με κάλυψη (μυστική αποστολή) μαζί με άλλες δύο συναδέλφους της, με σκοπό τη συλλογή πληροφοριών για τον αντιεξουσιαστικό χώρο, την οποία εκτέλεσε μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου του 2008, οπότε και αποφασίστηκε και ξεκίνησε να υλοποιείται η σταδιακή απεμπλοκή της, δηλαδή η σταδιακή απομάκρυνσή της από το χώρο αυτό και τα πρόσωπα που κινούνταν σ' αυτόν. Η εφεσίβλητη επελέγη από τους προϊσταμένους της για την αποστολή αυτή εξαιτίας και της ενασχόλησής της με το είδος αυτό μουσικής και την gothic πολιτισμική τάση, ώστε να είναι αποτελεσματικότερη η εκτέλεση της αποστολής της. Κατά τη διάρκεια της μουσικής υπηρεσίας και για την εκτέλεση αυτής χρησιμοποίησε η εφεσίβλητη τον προαναφερόμενο λογαριασμό που ήδη διατηρούσε στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης ..., ώστε να προσεγγίσει πρόσωπα που κινούνταν στον αντιεξουσιαστικό χώρο, ταυτόχρονα δε δημιούργησε και το λογαριασμό της στην ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης Facebook για τον ίδιο λόγο. Μετά την ολοκλήρωση της αποστολής της και κατά τη διαδικασία της σταδιακής απεμπλοκής, η εφεσίβλητη διατήρησε τους λογαριασμούς αυτούς, ως μέρος της διαδικασίας απεμπλοκής και για την προσωπική της ασφάλεια. Σημειώνεται ότι η Ελληνική Αστυνομία διενήργησε ένορκη διοικητική

εξέταση σε βάρος της εφεσίβλητης εξαιτίας των λογαριασμών της στις ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης στο διαδίκτυο και των αναρτημένων σε αυτούς φωτογραφιών, η οποία με την από 2-9-2010 έκθεση πορίσματος της ένορκης διοικητικής εξέτασης που διενεργήθηκε από αξιωματικό που έφερε το βαθμό της Αστυνομίου Α', κατέληξε στην κρίση να μην ελεγχθεί πειθαρχικά η εφεσίβλητη και επιπλέον άρθηκε η διαθεσιμότητα αυτής, δεδομένου ότι κρίθηκε πως οι ενδυματολογικές επιλογές της εφεσίβλητης και η διασκέδασή της σε χώρους που εκτελούνταν δημόσια gothic μουσική, ανήκουν στη σφαίρα των προσωπικών της σχέσεων και των δραστηριοτήτων στην ιδιωτική της ζωή που δεν επηρεάζουν δυσμενώς την υπηρεσιακή της κατάσταση, καθώς επίσης και ότι το φωτογραφικό υλικό είχε αναρτηθεί στο διαδίκτυο με ψευδώνυμα σε προσωπικές της σελίδες. Περαιτέρω, είναι απαραίτητο να επισημανθεί ότι η πολιτισμική τάση goth ξεκίνησε στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1980 στη σκηνή του gothic rock, ως παρακλαδιού του μεταπάνκ και απέκτησε αρκετά μεγάλο ρεύμα μετά το ουσιαστικό τέλος του πανκ και την άνοδο του..., ενώ υφίσταται και εξελίσσεται μέχρι σήμερα. Τα καλλιολογικά στοιχεία και οι πολιτιστικές ροπές δείχνουν επιρροές από τη γοτθική λογοτεχνία του δέκατου ένατου αιώνα και το παρακμιακό κίνημα, μαζί με πρώιμες ταινίες φρίκης, ειδικά αυτές του γερμανικού εξπρεσιονισμού και σε μικρότερη έκταση, τη σαδομαζοχιστική (BDSM) κουλτούρα. Η goth εκφράζεται τόσο ως μουσικό στυλ όσο και ως αισθητική και μόδα. Η goth μουσική καλύπτει διάφορες μορφές, κοινός τόπος όμως για τους περισσότερους καλλιτέχνες είναι μια τάση προς τον σχετικά πένθιμο και επαναλαμβανόμενο ήχο, τους απαισιόδοξους στίχους και τα χαμηλών τόνων μπάσα φωνητικά. Οι μορφές της goth μουσικής κυμαίνονται ορισμένες φορές από το gothic rock στο punk. Η goth μόδα δίνει έμφαση στην εικόνα του ανδρογύναιου, στα ρούχα της εποχής του Μεσαίωνα, της Αναγέννησης και της βικτωριανής εποχής ή σε ένα συνδυασμό αυτών. Το κοινό νήμα στην goth κουλτούρα είναι η συνειδητοποίηση του αμφιλεγόμενου της ζωής, η αντίθεση μεταξύ του φωτός και του σκότους, του καλού και του κακού, της ζωής και του θανάτου, με την πεποίθηση ότι τα δύο άκρα δεν μπορούν να υπάρξουν το ένα χωρίς το άλλο και ότι οι παραδοσιακοί χαρακτηρισμοί που ορίζονται στο ένα ή το άλλο από αυτά τα αντίθετα, δεν είναι απαραίτητα αληθινά. Σε ό,τι αφορά το επίμαχο δημοσίευμα, είναι μεν αληθινό ότι οι συντάκτες του δεν αναφέρονται ονομαστικά στην εφεσίβλητη, την οποία όμως προσδιόρισαν με απόλυτη σαφήνεια, με αποτέλεσμα να καθίσταται αντιληπτό στο ευρύ κοινό που είτε ανέγνωσε το εξώφυλλο της εφημερίδας και είδε τη δημοσιευόμενη σε αυτό φωτογραφία, είτε ανέγνωσε το σχετικό άρθρο που δημοσιεύθηκε στις σελίδες με τους αριθμούς ... και ... και είδε τις δημοσιευόμενες στις σελίδες αυτές πέντε φωτογραφίες, ότι το δημοσίευμα αναφέρεται στην εφεσίβλητη. Τούτο δε, διότι γίνεται μνεία σε γυναίκα αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας που υπηρετεί στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής και κυρίως το επίμαχο δημοσίευμα πλαισιώνουν και πέντε φωτογραφίες της εφεσίβλητης,

από τις οποίες γινόταν αμέσως αντιληπτό για τα πρόσωπα που γνώριζαν την εφεσίβλητη (είτε πρόκειται για τους συναδέλφους της, αστυνομικούς υπαλλήλους, οι οποίοι δεν γνώριζαν την κοινωνική ζωή, τις ενδυματολογικές επιλογές και τις μουσικές προτιμήσεις της εφεσίβλητης, είτε πρόκειται για τα πρόσωπα που συναναστρέφονταν με την εφεσίβλητη στο πλαίσιο της ιδιωτικής - εξωυπηρεσιακής- ζωής της, πλην όμως αγνοούσαν τα στοιχεία ταυτότητάς της και την υπηρεσιακή της ιδιότητα), ότι πρόκειται για την εφεσίβλητη, δεδομένου άλλωστε ότι το μωσαϊκό που είχε τεθεί στις φωτογραφίες στην περιοχή των ματιών της εφεσίβλητης δεν ήταν αρκετό για να αποτρέψει την ταύτιση των φωτογραφιών και του εικονιζόμενου σε αυτές προσώπου (ή ενός από τα εικονιζόμενα σε αυτές πρόσωπα, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα) με το πρόσωπο της εφεσίβλητης, την οποία αφορούσε το επίμαχο δημοσίευμα. Το γεγονός, εξάλλου, ότι το δημοσίευμα αναφέρεται σε αστυνομική υπάλληλο που φέρει το βαθμό της αστυνόμευ Α`, ενώ η εφεσίβλητη κατά το χρόνο εκείνο έφερε το βαθμό της Αστυνόμευ Β`, κρίνεται παντελώς ανεπαρκές ως προς τη δημιουργία σύγχυσης αναφορικά με την ταυτότητα του προσώπου, στο οποίο αναφέρεται το δημοσίευμα (δηλαδή, αναφορικά με την ταυτότητα της εφεσίβλητης), δεδομένου ότι η ταυτότητά της προσδιορίζεται και αποκαλύπτεται από τα υπόλοιπα στοιχεία του δημοσιεύματος, σε συνδυασμό και με τις δημοσιευόμενες φωτογραφίες, από τις οποίες, παρά τη μικρή αλλοίωση του σημείου των ματιών με τη θέση του μωσαϊκού, καθίσταται ευχερώς αντιληπτή η ταυτότητα της εφεσίβλητης. Επομένως, οποιοδήποτε πρόσωπο του φιλικού, συγγενικού και υπηρεσιακού περιβάλλοντος της εφεσίβλητης, αλλά και οποιοδήποτε πρόσωπο, με το οποίο η εφεσίβλητη συναναστρεφόταν στο πλαίσιο της ιδιωτικής της ζωής, το οποίο -οποιοδήποτε από τα πρόσωπα αυτά- τη συγκεκριμένη ημέρα ανέγνωσε και το εξώφυλλο ακόμη της εφημερίδας (πολύ περισσότερο, ανέγνωσε το επίμαχο δημοσίευμα στις σελίδες της εφημερίδας με τους αριθμούς ... και ...), ήταν σε θέση με απόλυτη βεβαιότητα να συνδέσει την εφεσίβλητη με το δημοσίευμα και με τους δυσφημιστικούς και συκοφαντικούς για το πρόσωπό της ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν σε αυτό και κατά τον τρόπο αυτό η σύνδεση της εφεσίβλητης και η ταυτοποίησή της ως του προσώπου εκείνου που διάγει τον περιγραφόμενο στο δημοσίευμα αυτό έκλυτο βίο, να εμφανίζεται ως αναπόδραστη. Τούτο άλλωστε αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι όσοι την γνώριζαν, όταν ανέγνωσαν το δημοσίευμα, αντιλήφθηκαν αμέσως και με βεβαιότητα ότι επρόκειτο γι' αυτήν. Με βάση τις προαναφερόμενες ουσιαστικές παραδοχές, προκύπτει ότι ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες, με το επίμαχο δημοσίευμα που συνέταξαν από κοινού, ισχυρίστηκαν ενώπιον τρίτων και ειδικότερα των αναγνωστών του προαναφερόμενου φύλλου της εφημερίδας που εκδίδεται από την πρώτη εκκαλούσα, γεγονότα που μπορούν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη της εφεσίβλητης, η οποία παρουσιάζεται στο επίμαχο δημοσίευμα ως γυναίκα ανήθικη, έκφυλη, διπρόσωπη, με συμπεριφορά ανέντιμη, την οποία αποκρύπτει από την υπηρεσία της, ότι διάγει

διπλό βίο και έχει εξεζητημένες σεξουαλικές προτιμήσεις και ομοφυλοφιλικές τάσεις, τα οποία - γεγονότα- ήταν ψευδή και το ψευδές αυτών γνώριζαν οι συντάκτες του δημοσιεύματος. Τα γεγονότα αυτά, τα οποία χωρίς καμία αμφιβολία κρίνονται πρόσφορα, κατ'αντικειμενική κρίση, να πλήξουν βάνουσα την τιμή και την υπόληψη της εφεσίβλητης, ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες ισχυρίστηκαν με το επίμαχο δημοσίευμα κατά τρόπο απροκάλυπτο, συνοδεύονταν δε τα γεγονότα αυτά από χαρακτηρισμούς της εφεσίβλητης υποτιμητικούς για την ίδια, οι οποίοι αναδείκνυαν, φώτιζαν, ενίσχυαν και κατά κάποιον τρόπο αποδείκνυαν τα προαναφερόμενα γεγονότα, με τα οποία συνέχονταν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και την ποιοτική βαρύτητα των γεγονότων αυτών. Ειδικότερα, αποδεικνύεται ότι η εφεσίβλητη δεν έχει ως κρυφό ταλέντο να μεταμορφώνεται σε άγριο θηλυκό, δεν είναι βιτσιόζα αγριόγατα, ούτε βιτσιόζα αφέντρα - αμαζόνα, δεν έχει άγρια γούστα, δεν έχει διπλή ζωή, δεν διάγει διπλό αμαρτωλό βίο, δεν διατάζει υπάκουους σκλάβους του σεξ, δεν παίρνει μαστίγιο και χειροπέδες και δεν μετατρέπεται σε ιέρεια του σαδομαζοχισμού στις μπάρες kinky κλαμπ της Αθήνας, δεν μετέχει το βράδυ ως χορεύτρια σε σαδομαζοχιστικά πάρτι, δεν ανεβαίνει στις μπάρες περιεργων κλαμπ της Αθήνας και δεν δίνει το δικό της εκκεντρικό σώου, χορεύοντας προκλητικά επιδιόδομη σε λεσβιακές περιπτώξεις, δεν απασχολείται τα βράδια ως στρίπερ σε πολύ γνωστό ... της Αθήνας, χορεύοντας αγκαλιά με άντρες και γυναίκες, τραγουδώντας και χορεύοντας με κινήσεις και άνεση σε σκοτεινές μπάρες μόνη της ή μαζί με άλλους αλλόκοτους παρτενέρ της, δεν ανεβαίνει στις μπάρες και δεν πραγματοποιεί αισθησιακά σώου με παρτενέρ ημίγυμνους άντρες, δεν πραγματοποιεί εικονικούς πνιγμούς και δεν δαμάζει - τιθασεύει άντρες, καθώς και δεν απολαμβάνει όσο τίποτα τη βραδινή της εργασία. Αντίθετα, η αλήθεια είναι ότι η εφεσίβλητη από την αποφοίτησή της από τη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας μέχρι και τον κρίσιμο χρόνο υπηρετούσε με σεβασμό και αξιοπρέπεια την Ελληνική Αστυνομία από κάθε υπηρεσιακή θέση στην οποία είχε τοποθετηθεί, ότι ήταν τυπική και αποτελεσματική στην εργασία της, για το λόγο αυτό άλλωστε της ανατέθηκε η εκτέλεση και μυστικής υπηρεσίας, ότι και ανεξάρτητα από την εκτέλεση από την εφεσίβλητη της προαναφερόμενης μυστικής αποστολής, η εφεσίβλητη από έφηβη διατηρούσε προτίμηση στη gothic μουσική και στην εν γένει gothic κουλτούρα, με την οποία ασχολούταν από εκείνη την ηλικία και για το λόγο αυτό σύχναζε σε καταστήματα, στα οποία εκτελούταν δημόσια αυτού του είδους η μουσική, αποφεύγοντας να αποκαλύπτει τα στοιχεία της ταυτότητάς της και την υπηρεσιακή της ιδιότητα. Η αγάπη της για το είδος αυτό μουσικής την ώθησε να ασχοληθεί ερασιτεχνικά και στο πλαίσιο της επιτρεπόμενης καλλιτεχνικής δραστηριότητας για σύντομο χρόνο κατά τα έτη 2006-2007 ως ερμηνεύτρια του προαναφερόμενου μουσικού συγκροτήματος και με την ιδιότητά της αυτή μετείχε στις περιορισμένες αριθμητικά εμφανίσεις - παραστάσεις του συγκροτήματος αυτού, χωρίς να αποκαλύπτει την υπηρεσιακή της

ιδιότητα και στο πλαίσιο αυτό υιοθέτησε στον ελεύθερο χρόνο της το ενδυματολογικό ύφος που περιγράφεται προηγουμένως στο σκεπτικό της απόφασης αυτής, ενώ οι φωτογραφίες της που πλασιώνουν το επίμαχο δημοσίευμα, προέρχονται από τις εμφανίσεις της μαζί με το μουσικό συγκρότημα και από την εν γένει ενασχόλησή της στον ελεύθερο χρόνο της με τη gothic κουλτούρα και μουσική, η οποία είναι θεμιτή, δεν συνιστά επίμεμπτη, ανήθικη και παραβατική συμπεριφορά και ως εκ τούτου συνάδει με -αντίστροφα, δεν απάδει προς- την ιδιότητα της αστυνομικής υπαλλήλου, με το βαθμό του αξιωματικού που έφερε και με τη συγκεκριμένη υπηρεσιακή θέση που κατείχε κατά τον κρίσιμο χρόνο. Στο σημείο τούτο είναι απαραίτητη η ακόλουθη παρέκβαση : Σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου [βλ., μεταξύ άλλων, τη σκέψη με τον αριθμό ... της απόφασης στην υπόθεση ..... εναντίον Αυστρίας (.....) της 16ης Φεβρουαρίου 2016, τη σκέψη με τον αριθμό ... της απόφασης στην υπόθεση ..... εναντίον ..... (...../03) της 21ης Ιανουαρίου 2016, τις σκέψεις με τους αριθμούς .. και ... της απόφασης στην υπόθεση ..... εναντίον Αυστρίας (.....) της 12ης Ιανουαρίου 2016 και τη σκέψη με τον αριθμό ... της απόφασης στην υπόθεση ..... εναντίον Ρουμανίας (.....) της 8ης Δεκεμβρίου 2015], το Δικαστήριο διακρίνει μεταξύ γεγονότων και αξιολογικών κρίσεων. Η ταξινόμηση μιας δήλωσης ως γεγονότος ή ως αξιολογικής κρίσης αποτελεί ζήτημα που πρωτίστως εμπίπτει στο περιθώριο εκτίμησης των εθνικών αρχών, ιδίως των εθνικών Δικαστηρίων, ωστόσο το ΕΔΔΑ έχει τη δυνατότητα να αλλάξει αυτή την ταξινόμηση σύμφωνα με τον εποπτικό του ρόλο. Το Δικαστήριο τονίζει ότι η αλήθεια των αξιολογικών κρίσεων δεν επιδέχεται απόδειξη. Η απαίτηση να αποδειχθεί η αλήθεια των αξιολογικών κρίσεων είναι αδύνατο να εκπληρωθεί και παραβιάζει την ίδια την ελευθερία της γνώμης, η οποία αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο του δικαιώματος που εξασφαλίζεται με το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ. Ωστόσο, ακόμη και όταν η δήλωση ισοδυναμεί με αξιολογική κρίση, πρέπει να υπάρχει ένα επαρκές γενοτικό υπόβαθρο (sufficient factual basis) για να υποστηρίξει την κρίση αυτή, χωρίς το οποίο η κρίση είναι υπερβολική. Στην προκειμένη περίπτωση, από τις προαναφερόμενες ουσιαστικές παραδοχές συνάγεται ότι αφενός μεν στο επίμαχο δημοσίευμα περιέχονται ισχυρισμοί γεγονότων και όχι αξιολογικές κρίσεις, αφετέρου δε, ακόμη και στην περίπτωση που σε αυτό περιέχονταν και αξιολογικές κρίσεις, το γενοτικό υπόβαθρο των κρίσεων αυτών δεν είναι στέρεο και επαρκές, αλλά σαθρό, αβάσιμο και κατασκευασμένο, σύμφωνα με εκείνα που θα αναφερθούν ειδικότερα στη συνέχεια. Επαρκές γενοτικό υπόβαθρο για τη διατύπωση αξιολογικών κρίσεων, προδήλως δε και δυσμενών σε βάρος της εφεσίβλητης, στην προκειμένη περίπτωση θα μπορούσε να είναι το γεγονός ότι σε βάρος αξιωματικού της Ελληνικής Αστυνομίας διατάχθηκε η διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης, διότι εντοπίστηκε σε ιστότοπο κοινωνικής δικτύωσης στο διαδίκτυο, να διατηρεί προσωπικό λογαριασμό με ψευδώνυμο και ελεύθερη πρόσβαση, με φωτογραφίες που την απεικονίζουν σε

στάσεις, με ιδιαίτερα αναξιοπρεπή και ανάξια συμπεριφορά για την ιδιότητά της. Ωστόσο, το δημοσίευμα δεν θεμελιώνεται σε τέτοιο γεγονόςικό υπόβαθρο, σύμφωνα με εκείνα που θα αναφερθούν ειδικότερα στη συνέχεια. Περαιτέρω, ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες τελούσαν σε γνώση της αναλήθειας των γεγονότων αυτών, όπως επίσης και της προσφορότητάς τους να προσβάλουν την τιμή και την υπόληψη της εφεσίβλητης. Τούτο αποδεικνύεται, κατά κύριο λόγο, από το γεγονός ότι ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες, ενώ δεν κατείχαν κανένα έγγραφο αποδεικτικό στοιχείο, ούτε διέθεταν καμία αξιόπιστη μαρτυρία που να καταδεικνύουν ανήθικη, έκφυλη και παρεκκλίνουσα συμπεριφορά και ζωή της εφεσίβλητης, όπως απέδωσαν σ' αυτή με το επίμαχο δημοσίευμα, πέρα από τις πληροφορίες για τη διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης σε βάρος της εφεσίβλητης και τις φωτογραφίες που περιήλθαν στη γνώση και την κατοχή τους κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, προέβησαν στη σύνταξη του επίμαχου δημοσιεύματος. Ειδικότερα, ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες αξιοποίησαν ως αφετηρία, ως αφορμή, του δημοσιεύματος το αναμφισβήτητο και αληθινό γεγονός της διενέργειας από την Ελληνική Αστυνομία ένορκης διοικητικής εξέτασης σε βάρος της εφεσίβλητης και ενώ δεν είχαν στη διάθεσή τους κανένα απολύτως στοιχείο για την ποιότητα του ιδιωτικού-εξωπηρεσιακού- βίου της εφεσίβλητης, συνέταξαν το επίμαχο δημοσίευμα, απομακρυνόμενοι εντελώς από το μοναδικό αυτό αληθινό γεγονός, στο οποίο - δημοσίευμα- ενσωμάτωσαν τα προαναφερόμενα ψευδή γεγονότα που αποτελούσαν αποκυήματα της φαντασίας τους και τα οποία ούτε κατ'ελάχιστον δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα, με αποτέλεσμα να καταλήξουν στη σχεδόν πορνογραφικού περιεχομένου μυθοπλασία του επίμαχου δημοσιεύματος. Προφανής, δε, αλλά και μοναδικός στόχος της φανταστικής αυτής κατασκευής των συντακτών του δημοσιεύματος ήταν να καταστήσουν ελκυστικότερο το περιεχόμενο της εφημερίδας, να προκαλέσουν και να προσελκύσουν την περιέργεια και το ενδιαφέρον του αναγνωστικού κοινού, με την παραγωγή ενός ανύπαρκτου μύθου που περιελάμβανε πολλά ενδιαφέροντα και, κατά μια έννοια, προκλητικά -για το συχνά αδηφάγο αναγνωστικό κοινό- επιμέρους στοιχεία (διπλή ζωή, έκλυτος βίος αξιωματικού της Ελληνικής Αστυνομίας, παρεκκλίνουσα σεξουαλική δραστηριότητα, ομοφυλοφιλία, σαδομαζοχισμός, σκανδαλοθηρία κ.λπ.). Με άλλες λέξεις, ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες, ενώ γνώριζαν το ψευδές των γεγονότων και την προσφορότητά τους να πλήξουν την τιμή και την υπόληψη της εφεσίβλητης, προέβησαν στους ισχυρισμούς των προαναφερόμενων γεγονότων αποκλειστικά και μόνο για να υπηρετήσουν το σκοπό της αύξησης της κυκλοφορίας του φύλλου της εφημερίδας, στην οποία φιλοξενούταν το δημοσίευμα αυτό. Εξάλλου, οι συντάκτες του δημοσιεύματος δεν προέβησαν στη δημοσίευση του δελτίου τύπου που εκδόθηκε από την Ελληνική Αστυνομία ή στην αναπαραγωγή των πληροφοριών που περιέχονται σ' αυτό, το οποίο -όπως προαναφέρθηκε- εκδόθηκε τις

μεσημβρινές ώρες της 30ής-1-2010 (προηγούμενης ημέρας από εκείνη της κυκλοφορίας του φύλλου της εφημερίδας) και από το χρόνο εκείνο και στη συνέχεια έτυχε ευρείας αναπαραγωγής στο διαδίκτυο, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, πλην όμως οι συντάκτες του δημοσιεύματος δεν είχαν υπόψη τους την έκδοσή του, δεδομένου ότι η ύλη των κυριακάτικων φύλλων των εφημερίδων οριστικοποιείται το βράδυ της Παρασκευής ή το αργότερο τις πρώτες πρωινές ώρες του Σαββάτου. Επομένως, είναι πρόδηλο ότι κατά το χρόνο της σύνταξης του επίμαχου δημοσιεύματος δεν είχε ακόμη εκδοθεί το δελτίο τύπου της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες διέθεταν τις προαναφερόμενες πληροφορίες (διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης σε βάρος της εφεσίβλητης και φωτογραφίες) από εσωτερική πληροφόρηση μέσα από κύκλους της Ελληνικής Αστυνομίας, το αληθινό δε γεγονός της διενέργειας ένορκης διοικητικής εξέτασης σε βάρος μιας αξιωματικού της Ελληνικής Αστυνομίας, δηλαδή στην ουσία η απλή αναπαραγωγή του δελτίου τύπου- το περιεχόμενο του οποίου μέσω των προαναφερόμενων διαρροών αποδεικνύεται ότι γνώριζαν ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες πριν ακόμη αυτό δοθεί στον Τύπο τις μεσημβρινές ώρες της 30ής-1-2010, δηλαδή σε χρόνο μεταγενέστερο από εκείνον, κατά τον οποίο συντάχθηκε το επίμαχο δημοσίευμα και εντάχθηκε στην ύλη του φύλλου της εφημερίδας- προδήλως δεν θα υπηρετούσε κατά τον ίδιο αποτελεσματικό τρόπο τον προαναφερόμενο σκοπό. Κατόπιν τούτων, η ένσταση που προτείνουν οι εκκαλούντες και θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 εδ. γ του ΠΚ κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη κατ' ουσίαν μετά από την αποδοχή, ως νόμιμης, περαιτέρω δε ως βάσιμης και κατ' ουσίαν, της αντένστασης που προτείνει η εφεσίβλητη και θεμελιώνεται στη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 2 εδ. α του ΠΚ, δεδομένου ότι η πράξη του δεύτερου και της τρίτης από τους εκκαλούντες, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες ουσιαστικές παραδοχές, φέρει τα συστατικά στοιχεία της συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρο 363 του ΠΚ). Σε ό,τι αφορά, ειδικότερα, τις φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν, είναι απαραίτητο να επισημανθεί ότι αυτές πραγματικά προέρχονταν από ιστοσελίδα στο διαδίκτυο, στην οποία η εφεσίβλητη διατηρούσε λογαριασμό με ψευδώνυμο, χωρίς να αναφέρει την υπηρεσιακή της ιδιότητα και στην οποία η ίδια είχε αναρτήσει τις φωτογραφίες, οι οποίες ήταν ελεύθερα προσβάσιμες, πλην όμως τούτο δεν αναιρεί το δικαίωμα της εφεσίβλητης στην εικόνα της, ως επιμέρους έκφανση του δικαιώματός της στην προσωπικότητα. Τούτο δε, διότι οι φωτογραφίες ήταν μεν αναρτημένες στο διαδίκτυο, αλλά σε προφίλ με ψευδώνυμο και χωρίς αναφορά στοιχείων ταυτότητας ή υπηρεσιακής ιδιότητας της εφεσίβλητης και επομένως δεν ήταν ευχερής η ταυτοποίηση του προσώπου που απεικονιζόταν στις φωτογραφίες με την εφεσίβλητη, παρά μόνο σε πρόσωπα του στενού οικογενειακού κύκλου της ή σε συναδέλφους της αστυνομικούς υπαλλήλους, οι οποίοι τυχαία θα επισκέπτονταν το προφίλ της εφεσίβλητης στο διαδίκτυο -σ' εκείνο που η τελευταία διατηρούσε με ψευδώνυμο- και θα έβλεπαν

τις φωτογραφίες της. Για το υπόλοιπο κοινό που περιηγείται στο διαδίκτυο, η ταυτοποίηση του προσώπου με το ψευδώνυμο, με το πρόσωπο της εφεσίβλητης δεν ήταν ευχερής, αφού κανένα άλλο πρόσωπο δεν γνώριζε ότι το ψευδώνυμο (...) χρησιμοποιούσε η εφεσίβλητη. Κατά συνέπεια, η εφεσίβλητη εξακολουθούσε να διατηρεί το δικαίωμα της επιλογής της δημοσίευσης ή μη των φωτογραφιών της, στην προκειμένη δε περίπτωση η εφεσίβλητη δεν παρείχε τη συναίνεσή της για τη δημοσίευση των φωτογραφιών της, συναίνεση εξάλλου που ποτέ δεν της ζητήθηκε, ούτε άλλωστε η εφεσίβλητη ενέκρινε εκ των υστέρων τη δημοσίευση αυτή. Ακόμη και εάν υποθεθεί ότι η εφεσίβλητη αποτελεί δημόσιο πρόσωπο, με την έννοια του άρθρου 7 του Ψηφίσματος με τον αριθμό .../26-6-1988 της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης [σύμφωνα με την οποία δημόσια πρόσωπα είναι εκείνα που κατέχουν δημόσιο αξίωμα και / ή χρησιμοποιούν δημόσιους πόρους καθώς και, υπό ευρύτερη έννοια, όλα εκείνα που διαδραματίζουν κάποια επιρροή στη δημόσια ζωή, στον πολιτικό, οικονομικό, καλλιτεχνικό, κοινωνικό, αθλητικό ή σε οποιονδήποτε άλλο τομέα της δημόσιας ζωής (Απόφαση με τον αριθμό 17/2008 της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ΔιΜΕΕ 2008.124)], είναι απαραίτητο να επισημανθεί ότι οι επεμβάσεις του Τύπου στην ιδιωτική ζωή των δημόσιων προσώπων επιτρέπονται μόνο ως εξαίρεση της παρεχόμενης σε αυτά προστασίας, ιδίως εφόσον συντρέχουν λόγοι συμβολής του Τύπου σε διάλογο δημόσιου ενδιαφέροντος για κάποιο γενικότερο θέμα. Το δικαίωμα κάθε ενδιαφερόμενου προσώπου της προαναφερόμενης κατηγορίας στην αποτελεσματική προστασία της ιδιωτικής του ζωής επιβάλλει καταρχήν να μη λαμβάνονται υπόψη, για την εκτίμηση του σύννομου χαρακτήρα της προσβολής που υπέστη, ούτε το εύλογο ενδιαφέρον -πολύ περισσότερο, η απλή ή, ακόμη περισσότερο, η νοσηρή και σκανδαλοθηρική περιέργεια- μερίδας της κοινής γνώμης για γνώση πτυχών και λεπτομερειών της ιδιωτικής του ζωής, ούτε και το εμπορικής φύσης έννομο συμφέρον της εκδοτικής εταιρείας που προσδοκά να αυξήσει τα κέρδη της με τακτικές διείσδυσης στην ιδιωτική του ζωή [Απόφαση με τον αριθμό 17/2008, ό.π., πρβλ. επίσης και την απόφαση του ΕΔΔΑ στην υπόθεση ... εναντίον ..... /04) της 18ης Ιανουαρίου 2011, ΔιΜΕΕ 2011.216]. Σε ανάλογες παραδοχές έχει προβεί κατ'επανάληψη και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά τη νομολογία του οποίου, σε περίπτωση δημοσίευσης άρθρου ή και φωτογραφιών που αφορούν την ιδιωτική ζωή προσώπου και κατά την οφειλόμενη στάθμιση μεταξύ της προστασίας της ιδιωτικής του ζωής και της ελευθερίας έκφρασης (δικαιώματα που κατοχυρώνονται με τις διατάξεις των άρθρων 8 και 10 της ΕΣΔΑ, αντίστοιχα), πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κριτήρια όπως η συμβολή του Τύπου σε διάλογο για ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, η αναγνωρισιμότητα του προσώπου από το ευρύ κοινό, το θέμα του δημοσιεύματος, η προηγούμενη επικοινωνία με το πρόσωπο, το περιεχόμενο, η μορφή και οι συνέπειες του δημοσιεύματος, η μέθοδος λήψης της πληροφορίας και η αλήθεια αυτής,

καθώς και οι περιστάσεις, υπό τις οποίες λήφθηκαν οι φωτογραφίες [ΣτΕ 2748/2014, δημοσιευμένη στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, όπου και παραπομπές στη νομολογία του ΕΔΔΑ, βλ. επίσης, αντί πολλών, την απόφαση του ΕΔΔΑ στην υπόθεση ..... εναντίον Γερμανίας (.../08 και .../08) (αριθ. 2) της 7ης Φεβρουαρίου 2012, ΔιΜΕΕ 2013.527]. Στην προκείμενη περίπτωση με την εφαρμογή των κριτηρίων που μνημονεύονται προηγουμένως καταλήγει το Δικαστήριο τούτο στην κρίση ότι η στάθμιση των εκατέρωθεν δικαιωμάτων αποβαίνει υπέρ της προστασίας της ιδιωτικής ζωής της εφεσίβλητης και συνακόλουθα του περιορισμού της ελευθερίας έκφρασης, δεδομένου ότι η δημοσίευση των φωτογραφιών δεν συνιστά συμβολή του Τύπου σε διάλογο για ένα γενικότερο ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος, αλλά αποσκοπεί στην ικανοποίηση της σκανδαλοθηρικής περιέργειας του αναγνωστικού κοινού και στην αύξηση των κερδών της εκδοτικής επιχείρησης που ασκεί η πρώτη εκκαλούσα, μέσω της διείσδυσης στην ιδιωτική ζωή της εφεσίβλητης, η οποία -ζωή- με κανέναν τρόπο δεν συνδεόταν, αλλά ούτε και επηρέαζε, την άρτια υπηρεσιακή της ζωή και την επιμελή εκτέλεση των συναφών καθηκόντων της.

Σε ό,τι αφορά την ανάρτηση του δημοσιεύματος και των φωτογραφιών στο διαδίκτυο, αποδεικνύεται ότι η πρώτη εκκαλούσα τηρεί διαρθρωμένο αρχείο που περιλαμβάνει και όλα τα φύλλα της εφημερίδας με τον τίτλο «.....», στα οποία συγκαταλέγεται το φύλλο της 2010, στο οποίο έχουν καταχωριστεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα της εφεσίβλητης που δημοσιεύθηκαν στο φύλλο εκείνο της εφημερίδας. Η πρόσβαση στα δεδομένα αυτά που αποτελούν το αρχείο της εφημερίδας, καθίσταται δυνατή με την πληκτρολόγηση είτε ενός συγκεκριμένου φύλλου της εφημερίδας, είτε της ημερομηνίας κυκλοφορίας του φύλλου της εφημερίδας. Με την έννοια αυτή, το αρχείο των εφημερίδων εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του νόμου 2472/1997 (ΕφΑθ 5336/2015, αδημοσίευτη στο νομικό τύπο), δεδομένου ότι στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 του νόμου αυτού ορίζεται ότι οι διατάξεις του εφαρμόζονται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο. Επομένως, ο νόμος 2472/1997 εφαρμόζεται και στην προκείμενη περίπτωση, δεδομένου ότι πρόκειται για αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δηλαδή για διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσιτά με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια (άρθρο 2 περ. ε του νόμου αυτού) και συγκεκριμένα με την εφαρμογή συγκεκριμένων μηχανισμών αναζήτησης. Η δημοσιοποίηση των προαναφερόμενων προσωπικών δεδομένων της εφεσίβλητης και ειδικότερα η δημοσίευση των φωτογραφιών της που έλαβε χώρα για τις ανάγκες δημοσίευσης στην εφημερίδα του επίμαχου άρθρου, δεν κρίνεται δικαιολογημένη λόγω της προηγούμενης ανάρτησής τους από την εφεσίβλητη σε λογαριασμό που διατηρούσε σε ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης στο διαδίκτυο με ψευδώνυμο, δεδομένου ότι στην ιστοσελίδα εκείνη δεν αναφερόταν η

ιδιότητα της εφεσίβλητης ως αστυνομικού και σε κάθε περίπτωση η εφεσίβλητη δεν συναίνεσε στην επεξεργασία των προσωπικών της δεδομένων, η οποία -επεξεργασία- μάλιστα έλαβε χώρα για εντελώς διαφορετικό σκοπό από εκείνον, για τον οποίο είχαν αναρτηθεί από την ίδια και με τον τρόπο αυτό η επεξεργασία αυτή ενείχε προσβολή της προσωπικότητάς της. Ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες προέβησαν με πρόθεση στη χρησιμοποίηση των φωτογραφιών αυτών κατά τη σύνταξη του επίμαχου δημοσιεύματος και με σκοπό να υττηρετήσι η εικόνα την πρόθεσή τους να πλήξουν την τιμή και την υπόληψη της εφεσίβλητης με το επίμαχο δημοσίευμα. Με τον τρόπο αυτό, ο δεύτερος και η τρίτη από τους εκκαλούντες ενήργησαν παράνομα και υπαίτια, δεδομένου ότι παραβίασαν τις διατάξεις του νόμου για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και προσέβαλαν το δικαίωμα της εφεσίβλητης στην προσωπικότητά της, τούτο δε διότι με τη σύνταξη του επίμαχου δημοσιεύματος και με δημοσίευση των φωτογραφιών αφενός μεν παραβίασαν το δικαίωμα της εφεσίβλητης στην εικόνα της, στην ανωνυμία και τον αυτοπροσδιορισμό της στο πλαίσιο της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς της, αφετέρου δε προέβησαν στη συκοφαντική δυσφήμισή της. Η προσβολή του δικαιώματος της εφεσίβλητης στην προσωπικότητά της ήταν ιδιαίτερα βαριά, δεδομένου ότι των γεγονότων αυτών έλαβε γνώση μεγάλος αριθμός αναγνωστών της εφημερίδας, η οποία επί σειράν ετών κατέχει τα σκήπτρα της πρώτης σε πωλήσεις κυριακάτικης εφημερίδας και κυκλοφορεί σε πανελλήνια κλίμακα. Εξαιτίας αυτής της προσβολής, διατυπώθηκαν δυσμενή σχόλια σε βάρος της εφεσίβλητης από πρόσωπα του φιλικού, συγγενικού και υπηρεσιακού της περιβάλλοντος, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί η τελευταία να περιορίσει σημαντικά τις εξόδους από την οικία της και να τις πραγματοποιεί -μόνο όταν τούτο ήταν απολύτως απαραίτητο να συμβεί- έχοντας καλύψει τα χαρακτηριστικά του προσώπου της (φορώντας περούκα κ.λπ.), ώστε να περιορίσει τη δυνατότητα αναγνώρισής της, ενώ τον Αύγουστο του 2012 αποδεικνύεται ότι η εφεσίβλητη αναγκάστηκε να υποβάλει την παραίτησή της από τη θέση που κατείχε στην Ελληνική Αστυνομία, δεδομένου ότι παρά τη δικαίωσή της στο πλαίσιο της ένορκης διοικητικής εξέτασης που διενεργήθηκε σε βάρος της, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα, η εφεσίβλητη δεν κατέστη δυνατό να διαχειριστεί ψυχικά και συναισθηματικά την κατακραυγή και το στιγματισμό που επέφερε σ'αυτήν το επίμαχο δημοσίευμα. Συνακόλουθα, αποδεικνύεται ότι από τη συμπεριφορά αυτή του δεύτερου και της τρίτης από τους εκκαλούντες επήλθε η μείωση της κοινωνικής, υπηρεσιακής και ηθικής υπόστασης της εφεσίβλητης και διατυπώθηκαν σχόλια σε βάρος της, τα οποία ήταν μειωτικά της τιμής και της υπόληψής της. Περαιτέρω, η πρώτη εκκαλούσα βαρύνεται με τη γνήσια αντικειμενική ευθύνη που προβλέπεται στο νόμο (άρθρο μόνο παρ. 1 του νόμου 1178/1981), ευθέως μεν με την ιδιότητα της εκδότριας της εφημερίδας, δεδομένου ότι η ιδιοκτήτρια της εφημερίδας φέρεται να είναι άγνωστη (άρθρο μόνο παρ. 3 εδ. στ του νόμου 1178/1981, σε συνδυασμό με το άρθρο 46 εδ. γ του α.ν.

1092/1938), αναλογικά δε και για την πλήρωση ακούσιου νομοθετικού κενού με την ιδιότητά της ως ιδιοκτήτριας του ιστοτόπου (ΕφΑΘ 8962/2006, ΕλλΔνη 2007.1518, ΕφΔωδ. 36/2011, δημοσιευμένη στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 164/2011, ΔιΜΕΕ 2011.504, ΕφΑΘ 3071/2014, δημοσιευμένη στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ), δεδομένου ότι θεμελιώνεται η υποκειμενική ευθύνη των προαναφερόμενων προσώπων για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από τις παράνομες και υπαίτιες πράξεις τους (παράνομη και υπαίτια προσβολή του δικαιώματος της εφεσίβλητης στην προσωπικότητά της). Αποδεικνύεται, ακόμη, ότι η εφεσίβλητη, εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής του δικαιώματός της στην προσωπικότητα ως προς τις ειδικότερες εκφάνσεις της προσβολής της τιμής και της υπόληψής της, της εικόνας της και των προσωπικών της δεδομένων, υπέστη ηθική βλάβη (μη περιουσιακή ζημία), για τη χρηματική ικανοποίηση της οποίας που συνίσταται στην ηθική παρηγοριά και την ψυχική ανακούφιση της εφεσίβλητης, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να υποχρεωθούν οι εκκαλούντες, εις ολόκληρον καθέναν από αυτούς, να καταβάλουν στην εφεσίβλητη το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ ως δίκαιο και εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη το είδος της προσβολής του δικαιώματος στην προσωπικότητα της εφεσίβλητης, την έκταση της προσβολής και της βλάβης (διάπραξη σε βάρος αυτής, της προαναφερόμενης αξιόποινης πράξης με άρθρο που αφενός μεν δημοσιεύθηκε σε εφημερίδα πανελλήνιας κυκλοφορίας και με πολυπληθές αναγνωστικό κοινό, αφετέρου δε αναρτήθηκε σε ιστοσελίδα μεγάλης επισκεψιμότητας), τις συνθήκες τέλεσης της αδικοπραξίας, τη βαρύτητα του πταίσματος (δόλος) των δεύτερου και τρίτης από τους εκκαλούντες, καθώς επίσης και την περιουσιακή και την κοινωνική κατάσταση των μερών.

Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφαση δέχθηκε την ύπαρξη παράνομης και υπαίτιας προσβολής του δικαιώματος της εφεσίβλητης στην προσωπικότητά της από την πλευρά των εκκαλούντων, ενώ απέρριψε την ένσταση από τη διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 του ΠΚ που προέβλεπε οι τελευταίοι και στη συνέχεια υποχρέωσε τους εκκαλούντες, εις ολόκληρον καθέναν από αυτούς, να καταβάλουν στην εφεσίβλητη το ποσό των 30.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, δεν προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, ούτε σε πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, αλλά ορθά κατά το αποτέλεσμα έκρινε, παρά το γεγονός ότι διέλαβε στην εκκαλούμενη απόφασή του εν μέρει ελλειπείς και εν μέρει εσφαλμένες αιτιολογίες, στη συμπλήρωση και την αντικατάσταση των οποίων, αντίστοιχα, με εκείνες που παρατίθενται προηγουμένως στο σκεπτικό της απόφασης αυτής προβαίνει το Δικαστήριο τούτο (πρβλ. άρθρο 534 του ΚΠολΔ). Συνακόλουθα, οι σχετικοί (πρώτος, δεύτερος και πέμπτος) λόγοι της έφεσης, με τους οποίους οι εκκαλούντες υποστηρίζουν τα αντίθετα, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι. Μετά τα προαναφερόμενα και αφού δεν υπάρχουν

άλλοι λόγοι έφεσης προς έρευνα, πρέπει η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί στο σύνολό της. Τα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης [άρθρα 100 παρ. 1 εδ. α, 107 παρ. 1 εδ. α και 110 παρ. 1 του ν.δ/τος 3026/1954 «Περί του Κώδικος των Δικηγόρων», όπως ο Κώδικας αυτός ίσχυε πριν από την κατάργησή του με τη διάταξη του άρθρου 166 παρ. 2 του νόμου 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων» που επήλθε από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως -Φ.Ε.Κ. 208/27-9-2013, τεύχος Α΄ - δηλαδή σε χρόνο μεταγενέστερο από εκείνον της δημοσίευσης της εκκαλούμενης απόφασης (άρθρο 533 παρ. 2 του ΚΠολΔ) που έλαβε χώρα στις 25-9-2013, συνυπολογιζομένων των τελών χαρτοσήμου, ενσήμων κ.λπ. (άρθρο 189 του ΚΠολΔ), κυρίως δε του ελάχιστου νόμιμου ορίου της αμοιβής του Δικηγόρου της εφεσίβλητης για τη σύνταξη των προτάσεων κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας], κατόπιν σχετικού αιτήματος της (άρθρο 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), για το δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας βαρύνουν τους εκκαλούντες, εις ολόκληρον καθέναν από αυτούς, οι οποίοι ηττώνται (άρθρα 176, 180 παρ. 3 και 183 του ΚΠολΔ). Τέλος, το παράβολο, ποσού 200 ευρώ, το οποίο κατέθεσαν οι εκκαλούντες και επισυνάπτεται στην έκθεση για την άσκηση της έφεσης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 4 του ΚΠολΔ [δηλαδή, τα παράβολα, σειράς Α΄, με τους αριθμούς ..... και ..... (παράβολα ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., αξίας 60 ευρώ το καθένα), ... και ..... (παράβολα Δημοσίου, αξίας 40 ευρώ το καθένα)], πρέπει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο, ενόψει της ήττας των εκκαλούντων (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. δ΄ του ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ'αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται την έφεση κατά το τυπικό της μέρος.

Απορρίπτει την έφεση ως προς το ουσιαστικό της μέρος.

Καταδικάζει τους εκκαλούντες, εις ολόκληρον καθέναν από αυτούς, στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της εφεσίβλητης για το δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων ευρώ (600 €).

Διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο το παράβολο, ποσού 200 ευρώ, το οποίο κατέθεσαν οι εκκαλούντες και επισυνάπτεται στην έκθεση για την άσκηση του ένδικου μέσου της έφεσης [βλ. τα παράβολα, σειράς Α΄, με τους αριθμούς ... και ... (παράβολα ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., αξίας 60 ευρώ το καθένα), ... καν ... (παράβολα Δημοσίου, αξίας 40 ευρώ το καθένα)].

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 18 Φεβρουαρίου 2016 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι τους, στις 8 Μαρτίου 2016.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΡΑ